OZVENY

Časopis žiakov ZŠ s MŠ Okoličianska

Ročník: II. Číslo: 1. Šk. rok: 2017/2018

VIANOCE

Vianoce nás volajú,
na Ježiška čakajú.
Braček sa už nevie dočkať,
na darčeky musí počkať.

Ozdobíme dvere, okná,
December sa predsa dočká.
Vianoce sú pekný sviatok,
každý má rád tento sviatok.

Ninka Imrichová, 3.A.

Vianoce

Zas nastal čas, keď sa slovo Vianoce vpletá do našich rozhovorov. Veď to poznáte, keď sa dve susedky stretnú a bavia sa o tom, koľko ktorá už stihla v domácnosti upratať...
Všetci si upratujeme príbytky, ale na niečo možno pri tom trochu zabúdame.
Je to niečo v nás, čo by sa tiež patrilo dať do poriadku. Svoju dušu, svoje srdce. I v ňom sa za tých dvanásť mesiacov nahromadilo všeličo nepekné. S niekým sme sa možno pohádali, niekomu zlým slovkom ublížili, niečo sme pochopili zle až to napokon prerástlo do nepriateľstva...

Vezmime teda teraz, pred najkrajšími sviatkami roku do ruky to pomyselné čarovné pierko a povymetajme si z vlastnej duše tento nepekný čierny prach.
Pokúsme sa na chvíľu zastaviť a zamyslime sa nad sebou, nad svojím konaním. Odrazu možno pocítime, že keď všetko to nepotrebné smetie zo svojho vnútra vymetieme, keď namiesto zloby v očiach podáme ruku ako gesto zmierenia, vyšleme úsmev, že sa všetko zmení.

Koledy, čo v nás začínajú znieť, budeme možno vnímať intenzívnejšie, ba aj vôňa koláčov bude o čosi sladšia.

Vianoce sa rozžiaria sa stromčekmi a úžasnými pocitmi: láskou, pokojom a radosťou, že sme na svete pre svojich blízkych a priateľov...

SVišť

Vianočná

Stromček žiari, kozub hreje,
všade v dome smiech.
Úsmev detí, veľa zhonu,
úsmev, to je liek.

Opäť spolu, ľudské šťastie
našlo k sebe cestu zas.
A tu zrazu v tichu počuť
cinkanie - zvončeka hlas.

Volá všetkých k stolu, k sviečke,
zaznejú aj krásne priania.
Oblátky sa medom lesknú,
naše oči šťastím zas.
Všetci spolu, v ten najkrajší roka čas,
to Vianoce sú tu zas...

SVišť

Štedrovečerné prekvapenie

Míňal sa november a začínala sa zima. Vianoce boli za rohom a väčšina ľudí ešte stále nemala nakúpene vianočné darčeky. Ja jediná z našej rodiny som už bola pripravená na príchod Vianoc.

Keď som sa vracala domov z vianočných nákupov, všimla som si na ceste jedného starého ofučaného ujanášho suseda, o ktorom som vedela, že býva na našej ulici v úplne poslednom dome. Nevedela som však či má rodinu alebo nie. Vyzeralo to tak, že každé Vianoce trávil sám, nikdy sa s nikým nerozprával, zdal sa mi veľmi osamelý a opustený.

Na druhý deň ráno, keď som šla do školy, zase som ho videla na ceste, nevedela som, prečo tam je, ale nazbierala som odvahu a išla som priamo k nemu. Spýtala som sa ho, či mu netreba s niečím pomôcť, on mi neodpovedal, a tak som odišla.

„Už len týždeň a sú Vianoce!“ kričala moja mladšia sestra na celý dom. Aj ja som sa veľmi tešila. Vybrala som sa so sestrou do záhrady postaviť snehuliaka. Len čo sme vyšli von, zbadali sme toho divného uja.

Znovu vyzeral namosúrene. So sestrou sme sa rozhodli, že mu na Vianoce spravíme radosť a niečo pre neho vyrobíme. A tak sme sa so sestrou vrátili dnu a začali sme rozmýšľať, čo by sme mu mohli podarovať. Napadlo nám, že by sme mu vyrobili vianočné prianie, aby sme mu aspoň na Vianoce trochu zlepšili náladu. S tým, ako sa nám prianie podarilo, sme boli veľmi spokojné. Prianie bolo modré a bol na ňom vianočný stromček.

Dlho sme neotáľali a vybrali sme sa za tým ujom domov. Chceli sme sa ho opýtať ako sa má a kde bude na Vianoce, lebo sme sa už vopred s rodičmi dohodli, že ak nemá ten pán na Vianoce žiadne plány, tak ho pozveme k nám na štedrovečernú večeru.

Zaklopali sme na vchodové dvere a s napätím sme čakali, kým nám otvorí. Po nekonečných piatich minútach prišiel a otvoril nám dvere. Podali sme mu prianie k Vianociam, on sa usmial a spýtal sa nás, či by sme nešli dnu na čaj. My sme mu odpovedali, že radi.

Keď sme spolu pili čaj, tak sme sa ho opýtali, aké plány má na Vianoce a on nám povedal, že mala prísť jeho dcéra s rodinou, ale že neprídu, lebo to nestihnú. My sme nezaváhali a pozvali sme ho na Štedrý večer k nám. Chvíľu premýšľal, zdal sa zaskočený našou ponukou. Nakoniec povedal, že by rád prišiel, ale že nám nechce kaziť rodinné chvíle. My sme sa nedali odradiť a jeho váhanie sa nám podarilo zmeniť na súhlas.

Pri čaji sa nám už náš pán sused nezdal ani trochu ofučaný či nevrlý. Naopak, veľmi dobre sa nám počúvali jeho zážitky z mladosti a z detstva a my sme zistili, že na ulici len nikto z nás nemal príležitosť ukázať, akým je človekom.

Nadšené sme sa vrátili domov a oznámili rodičom, že nás na Štedrý deň bude pri večeri viac. Rodičia aj my sme boli šťastní, že ujo Fedor príde k nám na štedrovečernú večeru.

Deň pred Štedrým dňom, keď sme sa vracali z lesa, kde sme boli zaniesť jedlo pre lesné zvieratá, aby naozaj všetci boli v hojnosti, nezabudli sme pozdraviť uja Fedora a zopakovať svoje pozvanie. Už z diaľky sa na nás milo usmieval. Nevedeli sme sa dočkať nasledujúceho dňa.

Tento Štedrý deň bude pre nás iný ako ostatné!

Rebeka Freissl, VI.A

Denník kapra Šupinku

18. december 2017 / pondelok

Bývam na rybníkoch s celou mojou rodinou. Žena je trochu nervózna, že vraj tuší niečo nedobré. Neviem, čo sa jej nepáči, mne sa zdá v rybníku všetko OK, aj nás dobre kŕmia. Sme už tuční a veľkí, tak do dvoch kíl už určite máme.

19.december / utorok

Okolo rybníka pozorujem zvýšený výskyt chlapov vo vysokých gumákoch. Presúvajú sa s obrovskými látkami, ale sú priehľadné a deravé. Neviem, na čo im sú, ani ich veľa nezahrejú, veď sú samé oko a samá dlhá šnúra. Pchajú nám do vody palice so silónom a na ich konci sa vždy hojdá tučný červík. Kašlem na chlapov, ale červíky žeriem.

20.december / streda

Nepokoje sa stupňujú. Okrem chlapov v čižmách a palíc s červíkmi nám asi idú robiť ďalšie rybníky, lebo doviezli obrovské plastové vane.
Možno v nich budeme mať wellness kúpele... :-)

21.december / štvrtok

Asi sa naozaj niečo deje. Chlapi v gumákoch vchádzajú do vody, veľké látky hádžu na hladinu. Na čo im to asi tak bude? Priplávam bližšie a zmapujem situáciu osobným kontaktom...

22.december / piatok

Asi som to nemal robiť, lebo sa z tej očkatej látky neviem vymotať. Je nás v tom uväznených viac, ba priam véééľa. Ó beda! Zdvihli nás do výšky a vysypali do tej veľkej nádoby na brehu, našťastie zasa do vody. Zistím, či sem vzali aj niekoho z mojej rodiny a či sa v tomto welness rezorte dajú objednať nejaké masáže. Na saunu si veľmi nepotrpím...

23.december / sobota

Sme s tou veľkou vaňou na trhu pri Kauflande. Nad nami sa nachádza veľký nápis „Predaj vianočných kaprov“. Niekto si na mňa drzo ukázal prstom a mňa vytiahli z vody. Položili ma na hnusný stôl a zrazu som uvidel nôž...Asi som omdlel, lebo keď som sa prebral, znovu som plával vo vani, lenže tentoraz v peknej vykachličkovanej kúpeľni. Na wellness celkom dobré. Asi som vo VIP triede. Som dobrý!
Odrazu na mňa civelo štvoro detských očí a dvojo nepríjemných chlapských očí, asi rodinka. Netvárili sa veľmi priateľsky a ten pán mal v ruke utierku a tĺčik na mäso - preboha, na čo mu to bude?
Deti spustili plač a ...
To ma asi zachránilo pred istou smrťou.

24.december
Štedrý deň
Som opäť na rybníkoch, nie síce na tých mojich, ale aspoň žijem. Mienim si ísť vyhľadať rodinu. Dúfam, že oni nemali také traumatizujúce zážitky ako ja za tých pár dní.
Len stále nechápem, prečo sa to všetko udialo...

Saška Vyšná

O tuleňoch

Kde bolo, tam bolo, za dvoma ľadovcami a troma kryhami, kde voda mrzla a snehu pribúdalo, žil jeden tuleň. Žil osamelým a mrzutým životom. Nie vždy však tomu tak bolo.
Kedysi bol veľmi obľúbeným a vo svojej kategórii šmýkania sa po bruchu dokonca najlepším športovcom. Vždy zvykli súťažiť proti sebe dve družstvá: tučniaky verzus tulene.

Zrazu sa však všetko zmenilo. Jedného rána sa prebudil s pocitom, že sa mu nechcelo ani plutvou pohnúť, preto zavolal na pomoc svoje dvojča, aby išlo súťažiť namiesto neho. Pozabudol však na to, že jeho súrodenec nemá nad pravým okom jazvu. Ale už bolo neskoro... Od rozhodcu zaznelo rázne a nekompromisné: „Pripraviť sa, pozor, štart!“
Preteky sa začali. Tučniaky vyhrávali a tulene sa čudovali, ako je to možné, veď majú v tíme toho najlepšieho súťažiaceho. Pri odovzdávaní cien prevzal nafúkaný tím tučniakov svoju víťaznú trofej, veľkú rybu a bez váhania sa do nej pustili. Hladné tulene sa zlostili a lámali si hlavy nad dôvodom, pre ktorý prišli o vytúžený obed.
Vtom si prísny rozhodca, veľryba až hen z Grónska, všimla, že ospevovaný športovec z tulenieho družstva nad pravým okom nemá jazvu. Tulení tím aj po zahanbujúcej prehre okamžite diskvalifikovali a potrestali tak, že musia po dobu jedného roka chytať pre tučniakov rybacie menu na raňajky, obed, ba aj večeru.

Tulene boli také nahnevané, že oboch podvodníkov potrestali vyhnanstvom. Tuleňa s jazvou vyhnali na jednu kryhu a jeho súrodenca na druhú... Mohli sa na seba už len z diaľky pozerať... Milému tuleňovi zostali len oči pre plač a mrzuté dni. A to sa ešte, milí moji, nedoniesol na jeho kryhu chýr o globálnom otepľovaní.

PONAUČENIE: Nehraj sa na niekoho, kým v skutočnosti nie si...

Saška Vyšná, VII.A

Tajnička

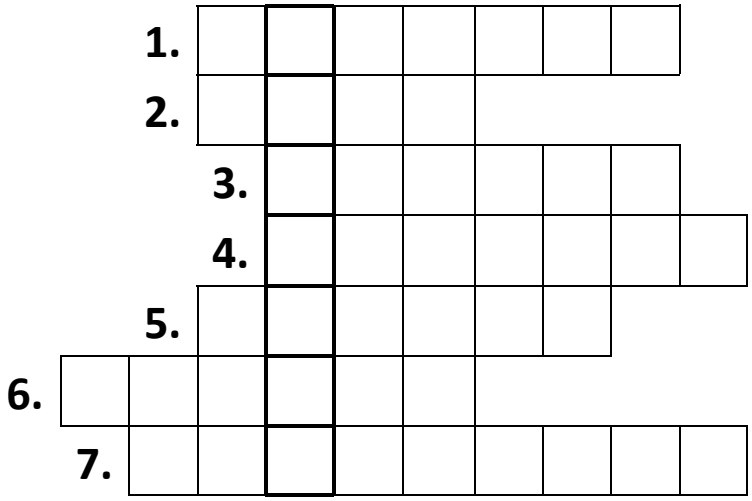

1. Vianoce sú najväčší ..... v roku.
2. Vonku je nám veľká..... .
3. Obdobie pred Vianocami sa nazýva ..... .
4. Na oknách mávame veľkú ..... .
5. Na Vianoce spievame ..... .
6. V zime zo striech visí ..... .

Futbalová akadémia

Vo štvrtok 14.12. sa uskutočnil 7. ročník vianočnej akcie *Futbal je hra a hrať by sa mal človek pre radosť*. V Dome kultúry sa zišli všetci hráči MFK Tatran a spolu s nimi aj ich rodičia a ďalší priaznivci futbalu. Každý rok sa na tejto akcii niekomu pomáha. Ani tento rok tomu nebolo inak a nemalou sumou ako výťažku z tomboly a z vydraženia originálneho Hamšíkovho dresu s podpisom sme pomohli handbikerovi Milošovi Hudecovi.

Na tejto akcii sa každý rok vyhlasuje najlepší futbalista v každej kategórii a tento rok v jednotlivých kategóriách od U7 po kategóriu A patrili k najúspešnejším títo hráči:

U7- Kristián Callo, U8- Samuel Kello, U9- Matúš Uličný, U10- Lenka Plchová, U11- Matej Javorek, U12- Sebastián Fronko, U13- Jakub Zemko, U14- Jakub Ružomberka, U15- Filip Frlička, U17- Daniel Kováč, U19- Kristián Múdry

V kategórii A vyhrali títo hráči:

1. miesto- Ján Papaj
2. miesto- Ivan Lišivka
3. miesto- Patrik Laco

Držíme chalanom aj naďalej palce a ďakujeme organizátorom za skvelú akciu!

Naše vianočné zvyky

„My pečieme domáci chlieb, nezabudneme na cesnak, rozkrajujeme jabĺčko a modlíme sa. Na večeru máme oblátky s medom, potom kapustnicu, rybu so šalátom, a nakoniec opekance.“

Spišáková Lenka

„My si umývame ruky s mincou jednej ruke , aby bol človek zdravý, potom dáme mincu pod obrus a pomodlíme sa. Mama nám dáva krížik medom na čelo. Jedným takým zaujímavým zvykom v našej rodine je to, že jedávame pirohy a v jednom z nich je ukrytá minca. Kto ju nájde, bude zdravý.“

Salajová Andrea

„Ja dávam pod obrus peniaze a varím kapustnicu do ktorej pridávam všetko dvojmo: 2 druhy mäsa, 2 druhy húb, 2 druhy klobás a slepú kuru.“

Holková Eva

„U nás doma pečieme oblátky, na štedrovečernom stole mávame ovocie a oriešky, prekrajujeme jabĺčko . Počas večere prestierame jeden tanier navyše pre pocestného. Večeru máme až po polnočnej omši. Na večeru jedávame kapustnicu, rybu so šalátom a opekance.“

Lucia Baltazárová

„U nás doma ráno skoro vstávame. Ja sa neprejedám a chodím skoro spať. Celý deň ma cvičia deti a manželka. Večer kradnem deťom koláče a tajne beriem salónky zo stromčeka a píšem Ježiškovi, na čo všetko som zabudol.“

Peter Bartek

„U nás celá rodina usilovne pracuje a deti upratujú. Ja s manželom pripravujeme štedrovečernú večeru a o šiestej spolu s našimi rodičmi zasadneme k stolu.“

Kulová Nadežda

„Pred večerou spievame koledy, počas večere nám rozvoniavajú vonné sviečky a spoločne si užívame si štedrovečernú pohodu.“

Zubajová Tatiana

„Ja som z východu a tam sa jedáva hubová polievka, ryby so šalátom . Lúskame oriešky a dávame mincu pod obrus. U nás si vždy darčeky rozbaľujeme po jednom, aby sme sa spoločne potešili.“

Žitňanská Miroslava

„Ráno staviame stromček, celý deň až do večere nejeme a počas večere prekrajujeme jablko.“

Luptáková Alexandra

„Na Vianoce pečieme stromček a staviame kapra.“

Kmošena Lukáš

Z vianočnej pošty

Milý Ježiško!
Neprajem si nič konkrétne, všetko, čo potrebujem mám. Len si želám pre všetkých ľudí na svete mier, šťastie, zdravie a lásku. A asi to najdôležitejšie, aby neboli na svete žiadne vojny a rozbroje. Ďakujem !

Tvoja Simonka

Milý Ježiško!
Ďakujem Ti za darčeky, ktoré mi nosíš každý rok.
Tento rok, by som Ťa chcel poprosiť o niečo špeciálne. Chcel by som aby sa vo svete neviedli vojny, nevypilovali sa v lesoch stromy a neznečisťovalo sa životné prostredie.
A aby nikto nebol chudobný a všetci mali čo jesť.
Ježiško, prosím Ťa, neprines mi tento rok ponožky, uhlie a klátiky. Z praktických materiálnych vecí by som radšej dostal nové boxerské rukavice, bundu, baranicu, tepláky a veľmi by som si želal, aby boli brigády pre deti prístupné už od 12-tich rokov.
Dúfam, že ani tento rok na mňa s darčekmi nezabudneš a ešte ak môžem, prosil by som o trochu viac rozumu, aby som ani ja v škole toľko nezabúdal.
Ďakujem!

Andrej

Milý Ježiško!
Ja si na Vianoce veľmi prajem mať celú rodinku pokope a môcť s nimi prežiť tieto nádherné sviatky. Ešte si z celého srdca želám, aby sme sa mali radi a nevznikli medzi nami žiadne spory, a aby sme boli po celý rok zdraví a šťastní. Aby nikto nebol na Vianoce opustený a sám!
Veľmi túžim po tom, aby sme boli všetci spolu pri vianočnom stromčeku šťastní a spokojní!
S pozdravom

Karin

Milý Ježiško!
Ja si na tieto Vianoce prajem, aby ani jeden človek nebol na tieto sviatky sám, nech si každé dieťa užije tieto sviatky čo najlepšie, kiežby bol každý so svojou rodinou a najlepšími kamarátmi.
Prosím Ťa, aby už neboli vojny, nech sú ľudia k sebe milí a dobrosrdeční, kiežby každý človek vedel, čo je na Vianoce dôležité, a aby ľudia po Vianociach nevyhadzovali psíky na ulicu a hlavne nech sme všetci šťastní!
Ďakujem!

Laura

List Ježiškovi ...

(*alebo keď dvaja robia to isté, nie je to to isté)*

Milý Ježiško,
keďže viem, že si skutočne len fiktívna osoba, preto si nebudem robiť žiadne veľké nádeje, ak to, čo Ti teraz napíšem, nedostanem pod vianočný stromček.
Musím si však splniť domácu úlohu, a preto sa podujmem na nadviazanie tohto virtuálneho kontaktu.
Tento bezduchý úvod, milý Ježiško, píšem len preto, aby si pochopil, že k tomuto aktu som bola donútená pani učiteľkou slovenského jazyka.
Ešte raz, začnime pekne od Adama.
Milý Ježiško,
na Vianoce si prajem snehový skúter pre lepšiu prepravu do školy. Ďalej by sa mi zišla helikoptéra, aby som nemusela chodiť do mesta autobusmi (pokojne s ňou môžeš pristáť na streche našej bytovky, mala by to vydržať, minulý rok ju rekonštruovali).
No to by bolo asi z tých väčších darčekov všetko, keďže predpokladám, že ani ty nemáš neobmedzený rozpočet. Presúvame sa k tým menej nákladným darčekovým predmetom.
Prajem si za vagón hygienických vreckoviek, pretože mám momentálne nádchu a moja spotreba neustále rastie.
No a aby som nebola celkom sebecká, želám si zdravie, šťastie a mier pre všetky missky sveta a nejaký menší finančný fond pre našu rodinu, aby sme sa udržali v skromnosti a svornosti.
Pre prípad, že skutočne existuješ, Ti ďakuje

Tvoja Saška

PS: Adresu a rodné číslo neuvádzam z dôvodu ochrany osobných údajov.

Redakčná rada časopisu Ozveny Vám praje šťastné a veselé Vianoce a úspešný nový rok 2018!
Dočítania v novom roku, priatelia :-)